

บทที่ 4

ผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษากิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการให้ข้อมูลย้อนกลับต่องานเขียนที่นักเรียนให้แก่เพื่อน กระบวนการปรับแก้งานเขียน และคุณภาพของงานเขียนของนักเรียนเมื่อได้รับการปรับแก้ในกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 สายวิชาศิลป์-ภาษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ 025ค) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ที่ใช้วิธีการสอนเขียนตามแนวคิดวิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการ จำนวน 3 แผน แบบบันทึกการสังเกตของผู้วิจัย การสัมภาษณ์ แบบวิเคราะห์งานเขียน และแบบประเมินคุณภาพงานเขียนของนักเรียนซึ่งปรับจากแบบประเมินงานเขียนตามเกณฑ์ของ Jacobs และคณะ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการบรรยายตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้

ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

ในการวิจัยเพื่อศึกษากิจกรรมการตอบสนองต่องานเขียนของเพื่อนในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงประเภทของข้อมูลย้อนกลับที่นักเรียนได้รับจากเพื่อน การใช้ประโยชน์จากข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนในการปรับแก้งานเขียน ตลอดจนศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการปรับแก้งานเขียนของนักเรียนว่านักเรียนใช้วิธีการใดในการปรับแก้งานเขียนของตน และปรับแก้ในระดับทางภาษาระดับใดบ้าง รวมทั้งนักเรียนมีวัตถุประสงค์อะไรในการปรับแก้งานเขียน และศึกษาว่าเมื่อนักเรียนปรับแก้งานเขียนแล้ว คุณภาพของงานเขียนเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ผู้วิจัยได้ใช้แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียนที่ใช้วิธีการสอนเขียนตามแนวคิดของการเขียนแบบเน้นกระบวนการจำนวน 3 แผนเพื่อนำเสนอแนวคิดและวิธีการเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการให้นักเรียนได้ทราบ โดยแผนการสอนแต่ละแผนจะประกอบไปด้วยขั้นตอนต่างๆ ของวิธีการเขียนดังกล่าวซึ่งรวมทั้งขั้นตอนของการสอนวิธีการตอบสนองต่องานเขียนของเพื่อนให้แก่ นักเรียนด้วย เมื่อนักเรียนได้ทราบแนวทางและข้อแนะนำในการทำกิจกรรมดังกล่าวแล้ว นักเรียน

สามารถให้การตอบสนองต่องานเขียนของเพื่อนได้ดีในระดับหนึ่ง โดยนักเรียนจะเริ่มต้นการทำกิจกรรมด้วยการอ่านงานเขียนของเพื่อนให้จบก่อน 1 รอบ แล้วจึงจะอ่านอย่างละเอียดอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับต่องานเขียนซึ่งในครั้งแรกๆของการให้ข้อมูลย้อนกลับ นักเรียนส่วนใหญ่จะใช้แนวคำถามในแบบแสดงความคิดเห็นจากการอ่านงานเขียนของเพื่อนที่ผู้วิจัยเตรียมให้เป็นแนวทางในการให้ข้อมูลย้อนกลับ เมื่อได้ฝึกฝนในการตอบสนองต่องานเขียนของเพื่อนมากขึ้น นักเรียนก็สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อนได้ด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่

ในการจับคู่กันเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับด้านเนื้อหาต่องานเขียนของเพื่อนนั้น นักเรียนจะจับคู่กับเพื่อนที่นั่งใกล้ๆกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกว่าจะต้องให้เพื่อนที่เก่งกว่าเป็นผู้อ่านงานของตน สำหรับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกมาจากผลงานเขียนเรียงความเรื่องที่ 1 ของนักเรียนที่มีการปรับแก้ร่างแต่ฉบับอย่างชัดเจน ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งประเด็นไปที่นักเรียนผู้เขียนเท่านั้น ไม่ได้ทำการศึกษาที่นักเรียนผู้อ่านที่เป็นคู่ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยเลือกมาแต่อย่างใด แม้ว่านักเรียนบางคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำจะมีปัญหาและไม่กล้าที่จะให้ข้อมูลย้อนกลับต่องานเขียนของเพื่อน แต่เมื่อผู้วิจัยอธิบายให้นักเรียนฟังว่าการแสดงความคิดเห็นนั้นไม่มีสิ่งที่ถูกหรือผิดแต่ขึ้นอยู่กับว่าเพื่อนผู้เขียนจะเห็นด้วยกับความคิดเห็นของนักเรียนหรือไม่ และถ้าหากนักเรียนไม่ทราบว่าจะให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างไรก็สามารถใช้แบบแสดงความคิดเห็นจากการอ่านงานเขียนของเพื่อนเป็นแนวทางได้ นักเรียนจึงได้พยายามที่จะทำการตอบสนองต่องานเขียนของเพื่อนได้พอสมควร และนักเรียนผู้เขียนก็ยินดีรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนเพื่อนำไปใช้ในการปรับแก้ร่างของตนในบางส่วนด้วย

ประเภทของข้อมูลย้อนกลับที่นักเรียนได้รับจากเพื่อน

จากการวิเคราะห์งานร่างฉบับที่ 1 ในเรียงความทั้ง 3 รูปแบบของนักเรียน ผลการวิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละของประเภทของข้อมูลย้อนกลับที่นักเรียนได้รับจากเพื่อนในการตอบสนองต่องานร่างฉบับที่ 1 ในเรียงความทั้ง 3 รูปแบบ ดังปรากฏในตารางดังนี้

ตาราง 2 แสดงค่าความถี่ และร้อยละของประเภทของข้อมูลย้อนกลับที่นักเรียนได้รับจากเพื่อนในการตอบสนองต่องานร่างฉบับที่ 1 ในเรียงความทั้ง 3 เรื่อง

ประเภทของข้อมูลย้อนกลับ	ความถี่	ร้อยละ(%)
<u>ด้านเนื้อหา</u>		
1. ให้คำชมว่าเนื้อเรื่องน่าสนใจ น่าตื่นเต้นและเข้าใจง่าย	20	16.81
2. ให้คำชมว่ามีการเรียงลำดับเหตุการณ์ดี	10	8.4
3. แนะนำให้ผู้เขียนเพิ่มรายละเอียดของเรื่อง	9	7.56
4. ให้คำชมว่าผู้เขียนให้รายละเอียดชัดเจนดี	8	6.72
5. ถามคำถามเพื่อให้ผู้เขียนเพิ่มรายละเอียด	6	5.04
6. บอกว่าเนื้อเรื่องบางตอนสับสนและเข้าใจยาก	6	5.04
7. ให้ตัดรายละเอียดที่ไม่จำเป็นหรือกล่าวซ้ำออก	4	3.36
8. บอกว่าเนื้อเรื่องค่อนข้างสั้น	4	3.36
9. บอกว่าไม่มีบทสรุปของเรื่อง	4	3.36
10. เพิ่มเติมคำหรือข้อความให้	3	2.52
11. กล่าวว่ารายละเอียดบางส่วนไม่สัมพันธ์กับหัวข้อเรื่อง	2	1.68
12. เป็นข้อมูลย้อนกลับอื่นๆ	10	8.4
<u>ด้านภาษา</u>		
1. แก้ไขไวยากรณ์ให้	10	8.4
2. เปลี่ยนคำหรือประโยคให้เพื่อความเหมาะสม	9	7.56
3. ตัดคำและประโยคที่ไม่จำเป็นออกให้	7	5.88
4. แนะนำให้ผู้เขียนใช้คำเชื่อมเพื่อความชัดเจน	3	2.52
5. แนะนำให้แบ่งเนื้อเรื่องออกเป็นย่อหน้าย่อยๆ	2	1.68
6. บอกให้ผู้เขียนระวังเรื่องไวยากรณ์	2	1.68
	119	100

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ประเภทของข้อมูลย้อนกลับที่นักเรียนได้รับจากเพื่อนในการตอบสนองต่องานร่างฉบับที่ 1 มีทั้งส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา และภาษา โดยเป็นข้อมูลย้อนกลับด้านเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่ ประเภทของข้อมูลย้อนกลับที่มีค่าความถี่มากที่สุดได้แก่ การให้คำชมว่าเนื้อเรื่อง

น่าสนใจ นำตื่นเต้น และเข้าใจง่าย (ร้อยละ 16.8) รองลงมา ได้แก่ การให้คำชมว่ามีการเรียงลำดับเหตุการณ์ดี และการแก้ไขไวยากรณ์ ซึ่งมีค่าความถี่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.4 ส่วนข้อมูลย้อนกลับที่เป็น การเปลี่ยนคำหรือประโยคให้เพื่อความเหมาะสม และการแนะนำให้ผู้เขียนเพิ่มรายละเอียดของเรื่องมีค่าความถี่ มากเป็นอันดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 7.56

จะเห็นได้ว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับด้านเนื้อหาต่องานเขียนของเพื่อนของนักเรียนกลุ่มนี้จะ เป็นการให้คำชมแก่งานเขียนเป็นส่วนมากแม้จะผ่านการทำกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนไปหลายครั้งแล้วก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคู่ของนักเรียนที่มีระดับความสามารถต่างกัน นักเรียนที่เรียนอ่อนกว่ามักก็จะบอกว่าเขาไม่รู้ว่าจะให้ข้อมูลย้อนกลับแก่เพื่อนในส่วนใดอย่างไรเนื่องจากนักเรียนคิดว่าเรื่องที่เพื่อนเขียนนั้นดีอยู่แล้ว อาจจะไม่ดีในความคิดของคนอื่น แต่ในระดับความสามารถของเขาเมื่ออ่านงานเขียนของเพื่อนแล้ว เขาคิดว่าเรื่องนั้นดีอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนผู้อ่านที่มีระดับความสามารถต่ำกว่านักเรียนผู้เขียนให้ข้อมูลย้อนกลับด้านเนื้อหาในรูปแบบของการให้คำชมมากกว่าการแนะนำหรือซักถาม ในขณะที่นักเรียนที่เรียนเก่งสามารถที่จะให้ข้อมูลย้อนกลับต่องานเขียนของเพื่อนได้หลากหลายรูปแบบทั้งการให้คำชม การซักถาม และการแนะนำ เป็นต้น โดยที่นักเรียนส่วนใหญ่จะเริ่มต้นการตอบสนองต่องานเขียนด้วยการให้คำชมก่อนที่จะให้ข้อมูลย้อนกลับในประเภทอื่นๆ

จากผลการศึกษาครั้งนี้ การที่นักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นคำชมแก่งานเขียนของเพื่อนเป็นส่วนมากนั้นอาจเป็นเพราะนักเรียนขาดประสบการณ์ในการวิเคราะห์วิจารณ์งานเขียน เนื่องจากนักเรียนได้เรียนด้วยวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นครั้งแรก รวมทั้งนักเรียนยังเคารพต่อความคิดเห็นของเพื่อนผู้เขียนที่แสดงออกมาในงานเขียน จากการที่นักเรียนจำนวนมากได้กล่าวในขณะที่ทำกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนว่าไม่รู้ว่าจะถามหรือแสดงความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องที่เพื่อนเขียนเพราะนักเรียนคิดว่ามันเป็นสิทธิของเพื่อนผู้เขียนที่จะแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกออกมาเป็นเรื่องนั้นๆ ได้ตามความต้องการของเขาเอง อย่างไรก็ตามการให้คำชมก็เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับที่มีจุดดีในตัวมันเองตามที่ Beason (1993,p.411) ได้เสนอไว้ในงานวิจัยของเขาว่า การให้คำชมต่องานเขียนมีบทบาทอย่างเด่นชัดในการช่วยให้นักเรียนผู้เขียนเห็นถึงจุดดีของตนและช่วยเพิ่มความมั่นใจให้แก่นักเรียนผู้เขียนได้ แม้ว่านักเรียนกลุ่มนี้จะได้รับคำชมจากเพื่อนว่างานเขียนนั้นดีแล้ว แต่นักเรียนพยายามที่จะปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของเขาอีกครั้งเมื่อมีโอกาสได้ปรับแก้ในชั้นการเขียนร่างฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3 ทั้งในส่วนที่เพื่อนชมว่าดีแล้ว และส่วนที่เขาต้องการจะปรับแก้เอง ซึ่งในการปรับแก้ที่นักเรียนส่วนมากพยายามใช้ความคิดของเขาเองเป็นส่วนใหญ่ โดยนักเรียนให้เหตุผลที่ทำให้

การปรับแก้ด้วยตนเองว่าเขาอยากให้อ่านน่าสนใจมากขึ้นกว่าที่เพื่อนให้คำชมมา และเมื่อมีเวลาและโอกาสได้อ่านเนื้อเรื่องมากขึ้นทำให้เห็นว่าเนื้อหาบางส่วนควรที่จะต้องปรับแก้เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจมากขึ้น เนื่องจากตอนที่เขียนครั้งแรกนักเรียนมีเวลาจำกัดในการทบทวนเนื้อเรื่องทั้งหมดก่อนส่งให้เพื่อนอ่าน ดังนั้นเมื่อมีโอกาสได้อ่านงานของตนอีกครั้งจึงได้ทำการปรับแก้งานเขียนในส่วนที่นักเรียนต้องการใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ตัวอย่างงานเขียนของนักเรียน

Draft 1

Ghost

Early days ago, I met something unexpectly! At that time I was sleeping, I felt like there' s something weird are all around me but I didn' t care about that. I looked around myself and then I sleep Then I felt like someone is going around my body. I felt so cold and so alone. Suddenly I heard the dog barked hoassely then someone touched my feet. But didn' t even dare to open my eyes to watch it. I just prayed, only prayed. For a moment I feel better that there' s nothing around me and then I opened my eyes and I saw the scary thing It' s the figure of a lady on white fly over my body! I was so shock.

Comment

- Interesting story, but quite confusing
- You should be careful of your grammar.
- Use commas and full-stop.

Draft 2

Ghost

Early days ago, I met something unexpectly! I' ve never thought that I would see this event in my life. At that time I was sleeping, I felt like there' s something weird are all around me but I didn' t care about that. I looked around myself and then I sleep. But something made me can' t sleep. Then I felt like someone is going around my body. It was cool, I stayed lonely in my room and it made me feel very very frightening. For a while. It

was windy, windows opened automatically suddenly I heard the dog barked hoassely. Someone touched my feet but didn't even dare to open my eyes to watch it. One thing which I thought at that moment was god, god bless me. So I prayed, only prayed. For a moment I feel better that there's nothing around me and then I opened my eyes and I saw the scary thing. It's the figure of a lady on white fly over my body! I was so shock.

นอกจากข้อมูลย้อนกลับด้านเนื้อหาที่เป็นคำชมเกี่ยวกับด้านงานเขียนแล้ว ข้อมูลย้อนกลับอีกประเภทที่เกิดขึ้นมากรองลงมาได้แก่ การแก้ไขไวยากรณ์ให้แก่งานเขียนทั้งที่เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับด้านเนื้อหาอยู่ก็ตาม เมื่อผู้วิจัยแยกแยะข้อมูลความถี่ของงานเขียนทั้ง 3 รูปแบบแล้ว พบว่า การแก้ไขไวยากรณ์เกิดขึ้นมากที่สุดในการเขียนเรียงความเชิงเปรียบเทียบ รองลงมาคือเรียงความเชิงเหตุผล โดยคิดเป็นร้อยละ 5.04 และ 3.36 ตามลำดับ จากความถี่ทั้งหมดร้อยละ 8.4 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเขียนเรียงความเชิงเปรียบเทียบซึ่งเป็นเรื่องที่สามนั้นนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาให้นักเรียนเลือกเป็นข้อมูลในการเขียนซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นความจริงทั้งหมด และนักเรียนอาจจะเลือกเขียนเรื่องเดียวกันก็ได้ ดังนั้นนักเรียนทุกคนจะทราบเนื้อหาที่เพื่อนเลือกใช้ในงานเขียนจึงเป็นการยากที่นักเรียนจะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาของงานเขียนได้ ประกอบกับความเคยชินของนักเรียนที่มักจะให้ความสำคัญกับความถูกต้องด้านภาษาและไวยากรณ์อย่างมากในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนผู้อ่านจึงหันมาให้ความสำคัญกับการแก้ไขไวยากรณ์ให้เพื่อนในการตอบสนองต่องานเขียนเรื่องที่สามของเพื่อนตั้งแต่ขั้นตอนของการให้ข้อมูลย้อนกลับด้านเนื้อหา ทำให้การแก้ไขไวยากรณ์ในงานเขียนเป็นข้อมูลย้อนกลับอีกประเภทหนึ่งที่เกิดขึ้นมากในการตอบสนองด้านเนื้อหาต่องานเขียนของเพื่อนในการวิจัยครั้งนี้ ตามความเคยชินในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มนี้ ซึ่งมีการยืนยันจากความคิดเห็นของนักเรียนจำนวนมาก

“ ข้อมูลย้อนกลับเรื่องภาษาและไวยากรณ์มีส่วนสำคัญต่อการเขียนภาษาอังกฤษ เพราะหนูมักจะเขียนผิดมาก ใช้ภาษาไม่สละสลวย และเขียนช้าบ่อยๆ จึงอยากให้เพื่อนช่วยปรับแก้ในส่วนนี้มากกว่าด้านเนื้อหา ”

“ หนูอยากได้ข้อมูลย้อนกลับเรื่องไวยากรณ์มากกว่า เพราะด้านเนื้อหานั้นเป็นความคิดของเราเอง เราสามารถรู้ได้เองว่าควรปรับแก้ในส่วนที่เพื่อนบอกมาหรือไม่ อย่างไรก็ตาม เพื่อนอาจจะช่วยได้บ้างว่าเขาอ่านแล้วเข้าใจไหม ส่วนไหนที่ขาดไปหรือมากเกินไปเพียงเท่านั้น ”

นอกเหนือจากข้อมูลย้อนกลับที่ได้กล่าวมาแล้ว ยังมีข้อมูลย้อนกลับประเภทอื่นๆอีกหลายประเภทอันเป็นข้อมูลย้อนกลับด้านเนื้อหาของงานเขียนแทบทั้งสิ้นซึ่งในการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบนี้ นั้น จะต้องอาศัยทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ในระดับที่ค่อนข้างสูง อันเป็นการฝึกให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในเชิงวิเคราะห์มากขึ้นในการอ่านงานเขียนของเพื่อน จากการวิเคราะห์งานเขียนของนักเรียนแต่ละเรื่อง พบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับด้านเนื้อหาบางประเภทต่องานเขียนของเพื่อนนั้น นักเรียนสามารถทำได้ดีขึ้นจากงานเขียนเรื่องแรกจนถึงเรื่องสุดท้าย ตัวอย่างเช่น การแนะนำให้เพิ่มรายละเอียดของเรื่องที่มีจำนวนครั้งในการเกิดเพิ่มขึ้นตั้งแต่งานเขียนเรื่องแรกถึงเรื่องสุดท้าย กล่าวคือ ในงานเขียนเรื่องที่ 1 นักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับดังกล่าวนี้จำนวน 1 ครั้ง ส่วนเรื่องที่ 2 มีจำนวนการเกิด 3 ครั้ง และเรื่องที่ 3 มีข้อมูลย้อนกลับประเภทนี้ 5 ครั้ง และข้อมูลย้อนกลับที่เป็นการเปลี่ยนคำหรือประโยคให้เพื่อความเหมาะสมของเนื้อหาซึ่งมีความถี่ในการเกิดในเรียงความเรื่องที่สอง 4 ครั้ง และเรื่องที่สาม 5 ครั้ง แต่ไม่พบในงานเขียนเรื่องแรก เป็นต้น จึงพอสรุปได้ว่านักเรียนกลุ่มนี้สามารถพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ในการอ่านงานเขียนได้มากขึ้นในระดับหนึ่งจากการให้ข้อมูลย้อนกลับต่องานเขียนของเพื่อน ในกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนครั้งนี้

หลังจากนักเรียนกลุ่มนี้ได้รับข้อมูลย้อนกลับด้านเนื้อหาในงานเขียนร่างฉบับที่ 1 ของเรียงความแต่ละเรื่องแล้ว นักเรียนก็จะนำข้อมูลย้อนกลับดังกล่าวไปพิจารณาในการปรับแก้เพื่อให้ได้ร่างฉบับที่ 2 แล้วนำไปให้เพื่อนทำการตอบสนองด้านภาษาและไวยากรณ์ โดยนักเรียนส่วนมากมักจะเลือกให้เพื่อนที่เรียนดีในห้องเรียนเป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับต่องานเขียน โดยนักเรียนให้เหตุผลที่เลือกเพื่อนที่เก่งกว่าเป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับด้านภาษาและไวยากรณ์ของเรียงความทั้ง 3 เรื่องว่า เมื่อการให้ข้อมูลย้อนกลับครั้งที่ 2 นี้เป็นการตรวจความถูกต้องด้านภาษาและไวยากรณ์ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่คิดว่ามีส่วนสำคัญในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษดังที่ได้กล่าวมาแล้ว นักเรียนจึงเชื่อว่าเพื่อนที่เก่งกว่าจะช่วยตรวจและแก้ไขภาษาและไวยากรณ์ให้แก่งานเขียนของตนได้ดีและถูกต้องกว่าเพื่อนที่เรียนอยู่ในระดับเดียวกันหรือระดับต่ำกว่า จากการวิเคราะห์งานเขียนร่างฉบับที่ 2 ของเรียงความทั้ง 3 รูปแบบ ผลการวิเคราะห์หาค่าความถี่ และร้อยละของประเภทของข้อมูลย้อนกลับที่นักเรียนได้รับจากเพื่อน ในการตอบสนองต่องานร่างฉบับที่ 2 ในเรียงความทั้ง 3 รูปแบบ ดังปรากฏในตารางดังนี้

ตาราง 3 แสดงค่าความถี่และร้อยละของประเภทของข้อมูลย้อนกลับที่นักเรียนได้รับจากเพื่อนในการตอบสนองต่องานร่างฉบับที่ 2 ในเรียงความทั้ง 3 รูปแบบ

ประเภทของข้อมูลย้อนกลับ	ความถี่	ร้อยละ(%)
<u>ด้านภาษา</u>		
1. แก้ไขไวยากรณ์ให้	48	25.94
2. แก้คำบางคำให้เพื่อความเหมาะสม	29	15.68
3. กล่าวว่าคุณเขียนใช้ตัวอักษรขึ้นต้นคำและเครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง	21	11.34
4. แก้คำที่สะกดผิดให้	17	9.18
5. แก้ไขเครื่องหมายวรรคตอนให้	12	6.48
6. ตัดคำหรือประโยคที่ไม่จำเป็นออกให้	11	5.94
7. ให้คำชมว่าไวยากรณ์ถูกต้องดีแล้ว	8	4.32
8. บอกให้ผู้เขียนระวังเรื่องกาลของกริยา	7	3.78
9. แก้ไขประโยคให้เพื่อความกะทัดรัดและเหมาะสม	6	3.24
10. บอกให้ผู้เขียนตรวจทานเรื่องการสะกดคำ	5	2.7
11. เพิ่มเติมคำเชื่อมให้	3	1.62
12. อื่นๆ	7	3.78
<u>ด้านเนื้อหา</u>		
1. ให้คำชมว่าเขียนดีอ่านง่าย	5	2.7
2. ถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่อง	4	2.16
3. เพิ่มเติมคำหรือข้อความให้	2	1.08
	185	100

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นการแก้ไขไวยากรณ์ให้เป็นข้อมูลย้อนกลับที่นักเรียนได้รับจากเพื่อนในการตอบสนองต่องานร่างฉบับที่ 2 ที่มีค่าความถี่มากที่สุด คือ 25.94 % รองลงมา ได้แก่ การแก้คำบางคำให้เพื่อความเหมาะสม (15.68%) การกล่าวว่าผู้เขียนใช้ตัวอักษรขึ้นต้นคำและเครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง (11.34%) และการแก้คำที่สะกดผิดให้ (9.18%) ตามลำดับ อย่างไรก็ตามในการตอบสนองต่องานเขียนครั้งนี้ยังคงมีข้อมูลย้อนกลับด้านเนื้อหาอยู่บ้างเช่นกัน

เมื่อการตอบสนองต่องานเขียนในครั้งที่ 2 ให้ความสำคัญกับข้อมูลย้อนกลับด้านภาษาและไวยากรณ์ ประเภทของข้อมูลย้อนกลับที่เกิดขึ้นมากที่สุดในเรียงความทั้ง 3 เรื่องจึงเป็นการแก้ไขภาษาและไวยากรณ์ให้แก่งานเขียนของเพื่อน ส่วนข้อมูลย้อนกลับประเภทอื่นๆที่เกิดขึ้นยังคงเกี่ยวข้องกับภาษาและไวยากรณ์เช่นกัน อาทิเช่น การแก้คำศัพท์เพื่อความเหมาะสม การตรวจการใช้อักษรขึ้นต้นคำและเครื่องหมายวรรคตอน การแก้ไขตัวสะกดให้ เป็นต้น ทั้งนี้เป็นไปตามแนวทางและข้อเสนอแนะในการตอบสนองต่องานเขียนที่นักเรียนได้รับในการทำกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน

จะเห็นได้ว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับต่องานเขียนของเพื่อนของนักเรียนมีหลากหลายประเภท ซึ่งล้วนส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในงานเขียนของนักเรียน ซึ่งตรงกับความเห็นของ Beason (1993, pp.410-411) ที่กล่าวว่าผู้เรียนจะได้ประโยชน์อย่างมากเมื่อผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับต่องานเขียนไม่ยึดติดกับข้อมูลย้อนกลับเพียงประเภทใดประเภทหนึ่ง เนื่องจากข้อมูลย้อนกลับแต่ละประเภทย่อมมีทั้งจุดดีและจุดด้อยของมันเอง ขึ้นอยู่กับผู้เขียนว่าจะนำไปใช้ในการปรับแก้ของงานเขียนของตนอย่างไรให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น

การใช้ประโยชน์จากข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนในการปรับแก้งานเขียน

ในการปรับแก้งานเขียนร่างฉบับที่ 1 เพื่อให้ได้งานร่างฉบับที่ 2 ของเรียงความทั้งสามเรื่องของนักเรียนนั้น นักเรียนส่วนใหญ่ทำการปรับแก้ด้านเนื้อหาโดยใช้ความคิดของตนเองมากกว่าการใช้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนมาช่วยในการปรับแก้งานเขียนของตน เนื่องจากข้อมูลย้อนกลับส่วนใหญ่ที่นักเรียนผู้อ่านให้แก่เพื่อนผู้เขียนเป็นการให้คำชมเกี่ยวกับงานเขียนมากกว่าการแนะนำหรือการซักถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ดังนั้นเมื่อนักเรียนปรับแก้ด้านเนื้อหาในการเขียนร่างฉบับที่ 2 จึงเป็นการนำเอาความคิดของตนมาใช้ในการปรับแก้งานเขียนเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังมีข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนบางส่วนที่นักเรียนไม่ได้นำไปใช้ในการปรับแก้งานเขียน โดยนักเรียนส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนบางอย่างไม่ตรงกับความต้องการหรือวัตถุประสงค์ในการเขียนของเขา รวมทั้งในบางครั้งนักเรียนผู้เขียนไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะบางข้อของเพื่อนจึงไม่ปรับแก้ตามข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนซึ่งเป็นจำนวนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับ การปรับแก้ด้านเนื้อหาทั้งหมด โดยนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในการเลือกใช้หรือไม่ใช้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนในการปรับแก้งานเขียนแต่ละเรื่องของตนไว้ ดังนี้

“เพื่อนบอกว่าเรื่องน่าสนใจดี และแนะนำว่าควรเพิ่มตอนจบให้มากกว่านี้แต่หนูไม่ได้ทำตาม เพราะต้องการให้เรื่องจบอย่างนั้น แต่ก็เลือกใช้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนบ้าง เพราะเห็นว่าดี

มีประโยชน์กับงานของเรา หนูปรับแก้ตามเพื่อนตรงที่เขาบอกว่าควรเพิ่มเหตุผลว่าทำไม เลิกเล่นเทนนิส แล้วตอนนี้ยังเล่นอยู่ไหม”

“หนูจะอ่านดูข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนแล้วคิดว่าอันไหนที่เราสามารถเอามาเพิ่มหรือปรับปรุงงานเขียนของเราได้ก็เอามาใช้ แต่ถ้าอันไหนเพื่อนบอกว่าอยากรู้ อันนี้เพิ่มแล้วไม่ใช่วัตถุประสงค์ที่เราต้องการจะเขียนถึงเรื่องนั้นก็ต้องเอามาดูว่าเพราะอะไรเขาถึงอยากให้เราเพิ่ม เพราะหัวเรื่องไม่เข้ากับเนื้อเรื่องหรือเปล่าทำให้เขาถึงอยากรู้เพิ่มขึ้น เราต้องเอามาวิเคราะห์ดู ถ้ามันไม่ได้เกี่ยวข้องกับจุดประสงค์ที่เราจะบอกผู้อ่านก็จะไม่เอาข้อมูลย้อนกลับนั้นมาใช้ ส่วนไหนที่เขาให้ข้อเสนอแนะมาและเราเห็นด้วยก็จะเอามาใช้”

“ส่วนใหญ่จะใช้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อน เพราะบางที่เราอ่านเองแล้วเราก็ไม่รู้ที่เราเขียนเป็นอย่างไร เพราะเราเขียนเองเราก็เข้าใจอยู่แล้วว่าเรื่องเป็นอย่างไร แต่คนอื่นอาจจะยังไม่เข้าใจ แต่บางส่วนของเพื่อนอยากรู้เกี่ยวกับข้อมูลในเรื่องก็จะเลือกมาแต่ส่วนที่เกี่ยวกับงานของเรา”

นอกจากนั้น นักเรียนบางคนได้ให้เหตุผลที่ไม่เลือกใช้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนในการปรับแก้งานเขียนว่า พวกเขาคิดว่าตนเองได้พยายามเขียนเรื่องให้ครบถ้วนสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่สามารถเขียนได้ตั้งแต่ร่างฉบับที่ 1 แล้ว เมื่อเพื่อนให้ข้อเสนอแนะว่าเนื้อเรื่องสั้นเกินไป ควรเพิ่มรายละเอียดของเรื่องอีก ซึ่งนักเรียนผู้เขียนไม่ทราบว่าจะปรับแก้อย่างไร จึงไม่ได้ปรับแก้ตามข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อน

“ผมคิดว่าเหตุผลที่ผมเขียนมีครบถ้วนแล้ว ผมไม่รู้ว่าจะเพิ่มตรงไหนเข้าไปอีก เพราะเพื่อนไม่ได้บอกเจาะจงว่าควรเพิ่มอะไร ตรงไหน ผมก็เลยไม่ได้ปรับแก้ตามที่เพื่อนแนะนำ”

จะเห็นได้ว่าแม้นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้ปรับแก้ด้านเนื้อหาในงานเขียนของตนตามข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับจากเพื่อนทั้งหมด แต่พวกเขาก็ยังพยายามปรับแก้งานเขียนด้วยตัวเองและใช้ความคิดของตนเองเป็นส่วนใหญ่ โดยนักเรียนจำนวนมากกล่าวว่า การมีโอกาสได้ทบทวนและปรับแก้งานเขียนของตนหลายๆครั้งเป็นการช่วยให้เขาได้เห็นข้อผิดพลาดของตน และมีโอกาสแก้ไขก่อนจะส่งงานเขียนฉบับสมบูรณ์ให้ครูผู้สอนตรวจให้คะแนน แม้ว่าจะต้องแก้ไขโดยใช้ความคิดของเขาเองเป็นส่วนใหญ่ก็ตาม รวมทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้เขาได้เรียนรู้จากข้อผิดพลาดนั้นเพื่อที่จะไม่ให้เกิดขึ้นในการเขียนครั้งต่อไป ในขณะที่การเขียนเพียงครั้งเดียวแล้วส่งให้ครูผู้สอนตรวจเลยนั้น นักเรียนมักจะคิดว่างานนั้นสิ้นสุดแล้วจึงไม่ได้สนใจที่จะกลับมาดูข้อผิดพลาดของตนในงานนั้นๆ ซึ่งอาจเป็นส่วนที่ทำให้นักเรียนมีข้อผิดพลาดแบบเดิมในงานเขียนครั้งต่อไป

จากความคิดเห็นของนักเรียนดังกล่าวได้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ Krashen (1984, p.11) และ Sommer (1984, p.92) ที่เสนอว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับหรือการตอบสนองต่องานเขียนจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เขียนเมื่อกระทำในระหว่างกระบวนการ มิใช่เมื่องานเขียนสิ้นสุดลง เพราะการตอบสนองต่องานเขียนในระหว่างกระบวนการนั้นจะช่วยให้ผู้เขียนได้รับข้อมูลย้อนกลับต่องานเขียน ทำให้เขามีโอกาสศึกษาจุดบกพร่องเพื่อแก้ไขและเขียนใหม่ให้ดีขึ้น รวมทั้งจูงใจให้ผู้เขียนทบทวน ตรวจสอบงานเขียนของตนเองมากขึ้น มองแง่มุมต่างๆ ได้กว้างขึ้น เนื่องจากการเขียนที่ปราศจากข้อมูลย้อนกลับจากผู้อ่าน จะทำให้ผู้เขียนเข้าใจว่างานเขียนของตนสมบูรณ์แล้ว จึงทำให้ไม่เกิดแรงจูงใจในการตรวจทานงานของตนซึ่งเป็นเหตุให้เกิดข้อผิดพลาดได้มากเมื่อครูผู้สอนตรวจงานเขียนนั้น

หลังจากที่นักเรียนปรับแก้งานเขียนจนได้ร่างฉบับที่ 2 และนำไปให้เพื่อนทำการตอบสนองต่องานเขียนเพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับด้านภาษาและไวยากรณ์ที่จะนำมาปรับแก้เป็นงานร่างฉบับสุดท้ายของเรียงความแต่ละเรื่องแล้วนั้นนักเรียนส่วนใหญ่ทำการปรับแก้ภาษาและไวยากรณ์ในงานเขียนของตนโดยใช้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนมากกว่าการปรับแก้โดยใช้ข้อมูลย้อนกลับของตนเอง แม้จะมีบางครั้งที่นักเรียนไม่ได้ปรับแก้งานเขียนของตนตามข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับจากเพื่อนแต่นับเป็นจำนวนน้อยมาก โดยนักเรียนหลายคนได้ให้เหตุผลที่เลือกใช้ข้อมูลย้อนกลับด้านภาษาและไวยากรณ์มาใช้ในการปรับแก้งานเขียนเกือบทั้งหมดไว้ว่า ผู้เขียนมักจะมองไม่เห็นข้อผิดพลาดทางด้านภาษา ไวยากรณ์ และกลไกทางการเขียนในงานเขียนของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่ำทำให้ไม่ทราบว่สิ่งที่พวกเขาเขียนไปนั้นถูกต้องตามหลักภาษาและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหรือไม่ ดังนั้นเมื่อนักเรียนเลือกให้เพื่อนที่มีระดับความสามารถทางภาษาดีกว่าตนเป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับด้านภาษา ไวยากรณ์และกลไกทางการเขียนแล้ว นักเรียนจึงเชื่อว่าสิ่งที่เพื่อนแก้ไขให้จะต้องและเหมาะสมดีกว่าสิ่งที่ตนเขียนในงานเขียนจึงได้ปรับแก้ตามที่เพื่อนเสนอแนะมากกว่าการปรับแก้ด้วยความคิดของผู้เขียนเอง

“ ส่วนใหญ่ผมจะแก้เนื้อหารายละเอียดของเรื่องแต่ละเรื่องด้วยตนเองมากกว่า จะใช้ข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนบ้างถ้าเห็นว่ามันดีกับงานเรา แต่ถ้าแก้ร่างสองเป็นร่างสาม ผมมักจะใช้ภาษาหรือประโยคที่เพื่อนแก้ไขมากกว่า เพราะผมเห็นว่าส่วนที่เพื่อนแก้ไขให้ดีกว่าที่ผมเขียนเองก็เลยนำไปปรับแก้ แต่ใจความสำคัญของเรื่องยังเหมือนเดิม ”

“ เวลาหนูเขียนหนูจะไม่ค่อยไม่ค่อยเห็นว่าตรงไหนที่หนูเขียนผิด หรือใช้แกรมมาอะไรผิด เพราะบางทีหนูก็ไม่ว่าต้องใช้อำหรือประโยคอย่างไรจึงจะถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ พอให้เพื่อนที่เขาเก่งกว่าตรวจแล้วเขาแก้ไขก็แก้ตามเขาทั้งหมด ”

จากเหตุผลของนักเรียนดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนจำนวนมากจะให้ความสำคัญกับความถูกต้องด้านภาษาและไวยากรณ์ที่เพื่อนผู้อ่านจะต้องอ่านและทำการตอบสนองให้แก่งานเขียนของตนมากกว่าด้านเนื้อหาของงานเขียน จึงทำการปรับแก้ในส่วนของภาษาและไวยากรณ์ตามข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับจากเพื่อนมากกว่าการปรับแก้ด้านเนื้อหาที่นักเรียนคิดว่าเป็นเรื่องของความคิดและความรู้สึกของตนเองเป็นส่วนใหญ่ แม้เพื่อนจะช่วยแสดงความคิดเห็นได้บ้างก็ตาม

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบจำนวนครั้งในการปรับแก้ด้านเนื้อหากับการปรับแก้ด้านภาษาและไวยากรณ์ของงานเขียนทั้งสามเรื่องของนักเรียนแล้ว พบว่า นักเรียนทำการปรับแก้งานเขียนด้านเนื้อหา มากกว่าด้านภาษาและไวยากรณ์ แสดงให้เห็นว่าแม้นักเรียนจะยังให้ความสำคัญกับความถูกต้องด้านภาษาและไวยากรณ์ของงานเขียนตามความเคยชินในการเรียนภาษาอังกฤษ แต่เมื่อได้รับการชี้แนะให้เห็นความสำคัญของเนื้อหาที่มีผลต่อความเข้าใจของผู้อ่านซึ่งเป็นผู้ให้การตอบสนองต่องานเขียนอันเป็นส่วนสำคัญสำหรับการเขียนภาษาอังกฤษ นักเรียนจึงได้ให้ความสนใจในการตรวจทาน ทบทวน และแก้ไขด้านเนื้อหาของงานเขียนเพิ่มมากขึ้นและมากกว่าความถูกต้องด้านภาษาและไวยากรณ์ แม้ว่าการปรับแก้ส่วนใหญ่ไม่ได้เกิดจากการได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อน แต่วัตถุประสงค์หลักของการปรับแก้ด้านเนื้อหายังคงเป็นความต้องการที่จะให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในงานเขียนของตนเอง

กระบวนการปรับแก้งานเขียน

หลังจากนักเรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนนักเรียนส่วนใหญ่จะเริ่มดำเนินการปรับแก้งานเขียนของพวกเขาด้วยการอ่านข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับมา แล้วอ่านงานร่างของตนใหม่เพื่อดูว่าจะปรับแก้ตามข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับหรือไม่ อย่างไร

“ ขั้นตอนการปรับแก้เริ่มจากนั่งอ่านเรื่องอีกรอบ ดูว่าตรงไหนอ่านไม่รู้เรื่อง ตรงไหนขาดไปหรือยาวไปก็ตัดออก ในการเขียนเรื่องนี้ผมมีการตัดเรื่องออกบ้างแต่ทำเองไม่ใช่ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อน ”

“ เริ่มแก้จากดูข้อผิดพลาดจากร่างที่หนึ่ง แล้วนำมาเขียนใหม่โดยเติมข้อมูลเข้าไปทั้งจากตัวเองและเพื่อนบอก ”

“ ปรับแก้โดยเริ่มจากวงที่ผิดให้ชัดเจนแล้วเขียนใหม่ มีการปรับแก้เองในส่วนที่หนูอ่านแล้วเริ่มรู้สึกงงโดยทำการเรียบเรียงใหม่ ”

“ เริ่มปรับแก้โดยการดูข้อมูลย้อนกลับของเพื่อน และอ่านเรื่องอีกทีเพื่อให้รู้ว่าผิดตรงไหน แล้วจึงแก้โดยการเขียนเป็นภาษาไทยใหม่ในส่วนที่มันขาดไป “

เมื่อวิเคราะห์งานร่างฉบับที่ 2 ของเรียงความทั้งสามเรื่องหลังจากที่นักเรียนได้ปรับแก้แล้ว พบว่า ในการเขียนร่างฉบับที่ 2 ของเรียงความแต่ละเรื่อง นักเรียนใช้วิธีการปรับแก้ที่หลากหลายซึ่งวิธีปรับแก้งานเขียนที่นักเรียนใช้มากที่สุดคือ การปรับเปลี่ยนข้อมูล (Substitution) โดยใช้คำ วลีหรือประโยคอื่นแทนที่ข้อมูลเดิมในงานเขียน รองลงมาได้แก่ การเพิ่มเติม (Addition) ส่วนวิธีการปรับแก้อื่นๆ ได้แก่ การตัดทิ้ง (Deletion) การจัดรูปแบบอนุเหตุใหม่ (Reorganization) การเรียงลำดับใหม่ (Re-ordering) การขยายความ (Distribution) การรวมความ (Consolidation) และการเขียนเรื่องใหม่จากเค้าโครงเรื่องเดิม (Rewriting) ตามลำดับ เช่นเดียวกันกับการปรับแก้งานเขียนเพื่อให้ได้งานร่างฉบับสุดท้ายของเรียงความแต่ละเรื่องที่นักเรียนทำการปรับแก้ โดยใช้วิธีการปรับเปลี่ยนข้อมูลมากที่สุด และการเพิ่มเติมข้อมูลเป็นวิธีการปรับแก้ที่นักเรียนใช้มากรองลงมา ส่วนวิธีการปรับแก้อื่นๆ ได้แก่ การตัดทิ้ง การเรียงลำดับใหม่ การขยายความ การรวมความ การจัดรูปแบบอนุเหตุใหม่ และการเขียนเรื่องใหม่จากเค้าโครงเรื่องเดิม ตามลำดับ โดยในการปรับแก้แต่ละครั้งนั้นนักเรียนส่วนใหญ่กล่าวว่า พวกเขาจะใช้วิธีการใดในการปรับแก้จะขึ้นอยู่กับข้อมูลในเนื้อเรื่องที่ต้องการจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

“ หนูจะใช้วิธีการปรับแก้ทั้งเพิ่มเติม ตัดทิ้ง ปรับเปลี่ยน เพราะเมื่อเราเขียนเสร็จแล้วอ่านดูรอบหนึ่งก็คิดว่าเขียนถูกแล้วเพราะเราเขียนเอง แต่พอเพื่อนมาอ่านอาจจะไม่เข้าใจหรือบางส่วนตกหล่นไป เราก็จะกลับมาอ่านอีกแล้วก็นึกถึงข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนที่ให้มา ก็คิดว่าถูกต้องที่จะต้องเพิ่มข้อมูลตรงนี้ หรือตัดข้อมูลนั้นๆออกไป และบางที่ที่ต้องการจะแทรกข้อมูลเข้าไปก็จะเปลี่ยนประโยคก่อนแล้วจึงใส่ข้อมูลเพิ่ม บางที่ที่มันซ้ำกันหรือไม่จำเป็นก็จะตัดออกไป แต่ส่วนมากจะเป็นการเปลี่ยนประโยคที่มันอ่านแล้วงง และก็เอาข้อมูลใหม่ใส่เพิ่มด้วย “

“ เพื่อนให้เขียนเพิ่มก็เพิ่มตามเพื่อน เพราะตอนที่เขียนเราไม่ได้ใส่ข้อมูลนี้ไว้เพราะเห็นว่ามันไม่สำคัญ แต่เพื่อนอยากรู้ก็เพิ่มเข้าไป และพอมานอ่านดูใหม่มีตรงไหนที่มันคล้ายกันก็จะตัดทิ้งไป “

“ ส่วนมากผมจะเปลี่ยนคำหรือประโยคตามเพื่อนบอก และจะเพิ่มรายละเอียดของเรื่องให้มันน่าสนใจมากขึ้น ส่วนวิธีอื่นๆก็ใช้บ้างแล้วแต่ว่าผมจะแก้อะไรในเนื้อเรื่อง “

จะเห็นได้ว่าการปรับแก้งานร่างทั้งฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3 นักเรียนใช้วิธีการปรับเปลี่ยนข้อมูล การเพิ่มเติม และการตัดทิ้งมากกว่าวิธีการอื่นมาก อาจเนื่องมาจากวิธีการดังกล่าวทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนในงานเขียน และเป็นวิธีการที่ง่ายและส่งผลต่อความถูกต้องและเหมาะสมของข้อมูลในงานเขียนมากกว่าวิธีการปรับแก้อื่นๆ

สำหรับระดับทางภาษาที่นักเรียนทำการปรับแก้แต่ละครั้งในงานร่างฉบับที่ 2 ของเรียงความทั้งสามเรื่อง พบว่า นักเรียนปรับแก้งานร่างฉบับที่ 2 ในระดับคำมากที่สุด และมากกว่าระดับทางภาษาอื่นๆอย่างมาก อันได้แก่ ระดับวลี ระดับอนุเจต ระดับประโยค ระดับอนุประโยค และระดับเครื่องหมายตามลำดับ ซึ่งเป็นระดับทางภาษาที่นักเรียนปรับแก้มากที่สุดไม่ต่างกันเท่าใดนัก ส่วนในงานร่างฉบับที่ 3 ซึ่งเป็นฉบับสุดท้ายที่นักเรียนปรับแก้ในเรียงความแต่ละเรื่อง พบว่า นักเรียนทำการปรับแก้ในระดับคำมากที่สุด ส่วนระดับทางภาษาอื่นๆได้มีการปรับแก้ไม่แตกต่างกันมากนัก ได้แก่ ระดับวลี ระดับเครื่องหมาย ระดับประโยค ระดับอนุเจต และระดับอนุประโยค ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่าในการปรับแก้งานร่างฉบับที่ 2 นั้น นักเรียนทำการปรับแก้ในระดับเครื่องหมายน้อยที่สุด ในขณะที่เมื่อทำการปรับแก้งานร่างฉบับที่ 3 นักเรียนปรับแก้ในระดับเครื่องหมายมากเป็นอันดับสาม แสดงให้เห็นว่านักเรียนให้ความสำคัญต่อระดับเครื่องหมายในการเขียนงานร่างฉบับที่ 2 ซึ่งเป็นการปรับแก้ด้านเนื้อหาน้อยกว่าในระดับทางภาษาอื่นๆ และน้อยกว่าการปรับแก้งานร่างฉบับที่ 3 ที่มีจุดประสงค์เพื่อปรับแก้ด้านภาษา ไวยากรณ์ และเครื่องหมายวรรคตอน ซึ่งนักเรียนได้ปรับแก้ในระดับเครื่องหมายมากกว่าระดับอนุเจตหรือระดับอนุประโยคที่เป็นส่วนของเนื้อหา

ในการปรับแก้ด้านเนื้อหาของงานเขียนเรียงความทั้งสามเรื่องเพื่อให้ได้งานร่างฉบับที่ 2 นักเรียนมีวัตถุประสงค์ในการปรับแก้เพื่อผลทางข้อมูลของงานเขียนมากที่สุด กล่าวคือ นักเรียนทำการปรับแก้โดยการเพิ่มเติม ตัดทิ้ง ปรับเปลี่ยน และวิธีการอื่น ๆ ทั้งในส่วนของคำ วลี ประโยค หรืออนุเจต เพื่อให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลที่จำเป็นอย่างเพียงพอและชัดเจนขึ้น ส่วนวัตถุประสงค์ที่นักเรียนทำการปรับแก้งานเขียนรองลงมาได้แก่การปรับแก้เพื่อความถูกต้องด้านไวยากรณ์และกลไกทางการเขียน และการปรับแก้เพื่อการตกแต่งงานเขียน ตามลำดับ

ตัวอย่างงานเขียนของนักเรียน

Student 1

First Draft

“ One night when I slept happily in my big bed. I heard a sound of a car from the gate of my house. I looked over there and I saw a car was parking on the street and

there were 2 women and one boy walked down. I ran down and went there. It's Wantong and her mom Sri Pajan. And the man is Khun Pan. I decided not to open the gate and not persuade them in. ...."

Second Draft

"One night when I slept happily in my beautiful big bed. I heard a sound of a car from the gate of my house. I looked over there and I saw a blue mazda car was parking on the street and someone walked down and began to call the owner (absolutely me). I ran down from my room and went to the gate. There are 2 women and 1 man staring straight in front of me. It's Wantong and her mom, Sri Pajan. And the man is Khun Pan. At that time, I decided not to open my gate and not to persuade the uninvited guests to get in my house. ...."

Student 2

First Draft

"As a result of using too many cars, there is widely air pollution (in many cities). Exhaust gases from cars are very dangerous, especially Carbon monoxide that is happened from incomplete burning of the engine. Air pollution causes a lot of serious sicknesses such as lung cancer, Asthma, Conjunctivitis and heart troubles. We should realize that the more cars we use means the more intoxication we cause....."

Second Draft

"As a result of using too many cars, there is widely air pollution. Cars produce a lot of poisonous gases such as carbon dioxide, carbon monoxide and lead. These exhaust gases which are very dangerous cause a lot of serious sicknesses such as lung cancer, Asthma, Conjunctivitis and heart troubles. So we should realize that the more cars we use means the more intoxication we cause....."

สำหรับการปรับแก้ด้านภาษาและไวยากรณ์ของงานเขียนเรียงความทั้งสามเรื่องเพื่อให้ได้งานร่างฉบับที่ 3 ซึ่งเป็นฉบับสมบูรณ์นั้น นักเรียนมีวัตถุประสงค์ในการปรับแก้เพื่อความถูกต้องทางด้านไวยากรณ์และกลไกทางการเขียนมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากจุดมุ่งหมายในการปรับแก้งานเขียนในครั้งที่สองคือ ความถูกต้องด้านภาษา ไวยากรณ์ และกลไกทางการเขียนตามหลักการของการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการนั่นเอง ส่วนวัตถุประสงค์อื่นรองลงมาได้แก่ การปรับแก้เพื่อตกแต่งงานเขียน และการปรับแก้เพื่อผลทางข้อมูลของงานเขียน ตามลำดับ

ตัวอย่างงานเขียนของนักเรียน

Second Draft

" Not only that Thailand have interesting places all of country. There are many kinds of tourists attraction such as water fall, temple and adventurous places. I had heard someone said that Thai culture are wonderful. So it's an important cause that the foreigners come and come back Thailand again."

Third Draft

" Not only that Thailand has interesting places all around the country, there are many kinds of tourists attractions, such as water falls, temples and adventurous places. I heard someone said that Thai culture is wonderful. So it's an important cause that the foreigners come and come back to Thailand again."

จะเห็นได้ว่าในการปรับแก้งานเขียนทั้งสองครั้งของเรียงความแต่ละเรื่องนั้น นักเรียนมีวัตถุประสงค์ในการปรับแก้แต่ละครั้งตามจุดมุ่งหมายที่ผู้วิจัยได้ชี้แนะไว้ในการสอนวิธีการตอบสนองต่องานเขียนและแนวทางในการปรับแก้งานเขียนแต่ละครั้งนั่นเอง อย่างไรก็ตามการปรับแก้งานเขียนด้านเนื้อหาของนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อสาระสำคัญโดยรวมของงานเขียนเท่าใดนัก เนื่องจากนักเรียนทำการปรับแก้ในระดับคำมากกว่าระดับประโยคหรืออนุเจต ดังนั้นงานเขียนส่วนใหญ่ที่ได้รับการปรับแก้แล้วยังคงความหมายเดิมของเนื้อหาไว้อยู่ ส่วนการปรับแก้งานเขียนครั้งที่สองเพื่อให้ได้งานร่างฉบับสมบูรณ์นั้นถือเป็นการปรับแก้ในระดับผิวเผินเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านรูปแบบภาษาของงานเขียนอันได้แก่การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวอักษรใหญ่และไวยากรณ์ซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้ความหมายของงานเขียน

คุณภาพของงานเขียนของนักเรียนหลังจากการปรับแก้

หลังจากนักเรียนทำการปรับแก้งานเขียนจนกระทั่งได้งานเขียนฉบับสมบูรณ์ของเรียงความแต่ละเรื่องแล้ว ผู้วิจัยได้นำงานเขียนทั้งฉบับร่างและฉบับสมบูรณ์รวม 3 ฉบับให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านทำการตรวจให้คะแนนงานร่างแต่ละฉบับเพื่อนำมาเปรียบเทียบคุณภาพของงานร่างในเรียงความแต่ละเรื่อง เมื่อนำคะแนนงานเขียนของผู้ตรวจทั้ง 3 คนมาหาค่าเฉลี่ย ผลปรากฏดังตารางต่อไปนี้ ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนงานเขียนทุกฉบับในเรียงความทั้ง 3 เรื่องของนักเรียนซึ่งมีคะแนนเต็มเรื่องละ 20 คะแนน

นักเรียน	เรียงความ	ค่าเฉลี่ย		
		ร่าง 1	ร่าง 2	ร่าง 3
อาทิตย์ยา	1	15.87	17.10	18.10
	2	17.73	16.27	16.93
	3	15.17	16	16.67
จักรทอง	1	14.4	17.10	17.10
	2	17.73	19.47	17.10
	3	14.53	14.93	15.87
จินต์จุฑา	1	13.73	15.20	17.33
	2	14	14	14
	3	12.93	14.13	15.46
แคทลียา	1	14.93	17.73	18.40
	2	13.06	14.27	15.60
	3	14.67	15.73	16.53
วรมน	1	16.80	16.93	18.27
	2	15.10	18	18
	3	14.67	15.60	16.93
สุธาสินี	1	17.73	17.73	16.80
	2	16.67	17.20	18.13
	3	14.40	15.87	17.20

ชลชนี	1	13.47	16.40	14.93
	2	11.20	13.20	13.87
	3	14.13	14.67	15.10
สุจิรา	1	13.87	16.93	17.10
	2	16.53	13.73	14.67
	3	13.60	14.93	15.87
สุประดิษฐ์	1	16.67	17.87	18.53
	2	15.20	16.27	16.93
	3	14.53	15.20	17.33

จะเห็นได้ว่าผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่างานร่างฉบับที่ 2 ของเรียงความแต่ละเรื่องของนักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนมากกว่างานร่างฉบับแรก และเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนงานร่างฉบับที่ 2 กับร่างฉบับที่ 3 ซึ่งเป็นฉบับสมบูรณ์ของเรียงความแต่ละเรื่อง พบว่าผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านยังคงมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า งานร่างฉบับที่ 3 ของนักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนมากกว่างานร่างฉบับที่ 2 เช่นกัน จึงสามารถสรุปได้ว่าเมื่อนักเรียนได้มีโอกาสในการปรับแก้งานเขียน ไม่ว่าจะโดยได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับงานเขียนจากเพื่อน หรือการทบทวนตรวจทานด้วยตนเอง ย่อมจะส่งผลดีช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาคุณภาพของงานเขียนของตนให้ดีขึ้นได้ แม้ว่าคะแนนของงานร่างแต่ละฉบับจะไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งอาจเนื่องมาจากนักเรียนส่วนมากทำการปรับแก้ในเนื้อหาส่วนย่อย (Local-meaning Revision) และปรับแก้ด้านภาษา ไวยากรณ์ และกลไกทางการเขียนที่เป็นการปรับแก้ในระดับผิวเผิน (Surface Revision) ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว จึงทำให้ผู้เชี่ยวชาญไม่เห็นการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนมากนักโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านเนื้อหา อย่างไรก็ตามผู้เชี่ยวชาญยังคงมีแนวโน้มในการให้คะแนนงานร่างฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3 มากกว่างานร่างฉบับแรก จึงทำให้สรุปได้ว่าแม้คะแนนงานร่างแต่ละฉบับจะไม่ต่างกันมากนัก แต่นักเรียนยังคงมีพัฒนาการของคะแนนงานเขียนมากขึ้นภายหลังจากการปรับแก้โดยวิธีต่างๆแล้ว

อย่างไรก็ตาม ยังมีงานเขียนของนักเรียนบางคนที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านให้คะแนนงานร่างฉบับแรกมากกว่าร่างฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความเห็นว่า การที่นักเรียนปรับแก้งานร่างโดยการเพิ่มเติมข้อมูลเข้าไปในบางครั้งก็เป็นข้อมูลที่มากเกินไป หรือไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องและเนื้อเรื่องที่มีอยู่ และบางครั้งก็ทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้มากขึ้นจากข้อมูลที่เพิ่มเติมเข้าไป นอก

จากนั้นในบางครั้งที่นักเรียนตัดข้อมูลบางส่วนในเนื้อเรื่องทิ้งไปก็ทำให้ใจความสำคัญของเรื่องขาดหายไปได้ ทำให้อ่านแล้วไม่สละสลวยเหมือนร่างฉบับแรก รวมทั้งการปรับเปลี่ยนคำหรือข้อความบางส่วนก็ไม่ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทในเรื่องของนักเรียน อันส่งผลให้คะแนนคุณภาพของงานร่างฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3 น้อยกว่าร่างฉบับแรกได้ แต่โดยภาพรวมแล้วผู้เชี่ยวชาญทุกท่านเสนอว่า การที่นักเรียนมีโอกาสดำเนินการแก้ไขงานเขียนของตนได้ส่งผลในทางบวกต่อคุณภาพของงานเขียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

ตัวอย่างงานเขียนของนักเรียน

Draft 1

Trinity Piano Examination

When I was studying Primary 6 at Regina School, I knew Nok. Nok became my close friend and we loved each other very much. I often went to her house. One day her father asked me whether I would be interested in learning the piano. Since I've liked very much, I asked him where I could take a lesson. He suggested that I could study with him. So, I started from a lower level and then moved on to a higher level. Before I started, I used to practise the piano lesson with Nok at her house. Anyway, I have sat in the Trinity Piano Examination. I have passed from grade one to five. Unfortunately, I didn't manage to pass the higher level. However I am not going to give up. I'll keep on practising until I can pass Grade six. Right now, I like to play classical and pop music. I enjoy playing it very much. I hope there will be one day I'll perform in the recital.

Draft 2

Trinity Piano Examination

When I was studying Primary 6 at Regina School, I knew Nok. Nok became my close friend and we loved each other very much. Nok often went to

my house and I often went to her house too. One day her father asked me whether I would be interested in learning the piano. Since I've liked very much, I asked him where I could take a lesson. He suggested that I could study with him. So, I started from a lower level and then moved on to a higher level. Before I started I used to practise the piano lesson with Nok at her house. Anyway, I have sat in the Trinity Piano Examination when I studied in M. 1. I have passed from grade one to five. At that time I was studying at Satit CMU and Nok was studying at Regina School. But now Nok is studying at Monfort School. we have met every Sunday same as the past time because I' ve still learning piano with her father.

Unfortunately, I didn' t manage to pass the higher level. However I am not going to give up. I' ll keep on practising until I can pass grade six. Right now I like to play classical and pop music. I enjoy playing it very much. I hope there will be one day I' ll perform in the recital.

Draft 3

Trinity Piano Examination

When I was studying Primary 6 at Regina School, I knew Nok. Nok became my close friend and we loved each other very much. Nok often went to my house and I often went to her house too. One day her father asked me whether I would be interested in learning the piano or not. Since I've liked very much, I asked him where I could take a lesson. He suggested that I could study with him. So, I started from a lower level and then moved on to a higher level. Before I started, I used to practice the piano lesson with Nok at her house. Anyway, I have sat in the Trinity Piano Examination when I studied in M. 1. I have passed from grade one to five. At that time, I was studying at Satit CMU and Nok was studying at Regina School. But now Nok is studying at Monfort School, we meet every Sunday same as the past time because I' m still learning piano with her father. Unfortunately, I didn' t manage to pass the higher level. However, I am not going to give up. I' ll keep on practicing until I can pass grade six. Right now I like to

play classical and pop music. I enjoy playing it very much. I hope there will be one day I'll perform in the recital.

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรม การตอบสนองต่องานเขียนของเพื่อน

จากการสัมภาษณ์นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่ากิจกรรมนี้มีประโยชน์ต่อพวกเขาทั้งในฐานะที่เป็นผู้เขียนและผู้อ่านงานเขียน กล่าวคือนอกจากการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการจะช่วยให้พวกเขาได้ฝึกในการคิดรวบรวมข้อมูล รู้จักการเรียบเรียงข้อมูลต่างๆ ให้เป็นเรื่องราวที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ในรูปแบบการเขียนแบบต่างๆ แม้ว่าบางรูปแบบหรือบางหัวข้อที่ผู้วิจัยกำหนดให้จะเป็นข้อจำกัดในการคิดหรือเป็นเรื่องที่ไกลตัวนักเรียน แต่ก็เป็นการฝึกเขียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ตลอดจนเป็นการฝึกการใช้ภาษาได้มากขึ้นด้วย กิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิธีการสอนดังกล่าวยังมีประโยชน์ต่อผู้เขียนในแง่ที่ว่า ทำให้ผู้เขียนได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับงานเขียนจากเพื่อนที่จะนำมาช่วยในการปรับแก้งานเขียนได้ในบางจุด รวมทั้งเพื่อนยังช่วยให้เขาเห็นข้อผิดพลาดหรือจุดบกพร่องในงานเขียนที่เขาเองไม่เห็นได้ด้วยเช่นกัน และเมื่อนักเรียนได้ปรับปรุงแก้ไขในจุดบกพร่องตามที่เพื่อนบอกแล้วพวกเขาก็รู้สึกว่าเขาได้พัฒนางานเขียนมากขึ้น และรู้สึกพอใจกับงานเขียนที่ผ่านการปรับแก้แล้วพอสมควร แม้ว่าความรู้สึกเบื่อหน่ายที่จะต้องเขียนหลายครั้งก็ตาม

ส่วนการที่ได้มีโอกาสได้เป็นผู้อ่านงานเขียนของเพื่อนนั้นนักเรียนต่างกล่าวว่าได้ประโยชน์อย่างมาก เพราะเขาได้รับรู้เรื่องราวต่างๆ ของเพื่อน ได้เห็นแนวคิดและวิธีการเขียนของเพื่อน ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการเขียนของเขาในครั้งต่อไปได้จากการที่นักเรียนจะต้องอ่านเพื่อให้การตอบสนองต่องานเขียนของเพื่อนช่วยให้พวกเขาฝึกคิดมากขึ้นเนื่องจากจะต้องวิเคราะห์งานของเพื่อนว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร นอกจากนั้นเมื่อนักเรียนผู้อ่านได้เห็นถึงข้อผิดพลาดในงานเขียนของเพื่อนแล้วเขาสามารถกลับไปดูงานเขียนของตนเองว่ามีข้อผิดพลาดเช่นเดียวกับเพื่อนหรือไม่เพื่อที่จะได้แก้ไขได้ถูกต้อง

“จากการที่เราได้อ่านงานเพื่อนมีประโยชน์กับผมในฐานะผู้อ่านคือ ได้รู้ความคิดเพื่อนว่าเป็นอย่างไร ช่วยฝึกให้คิดมากขึ้น และเราสามารถดูได้ว่า เขามีข้อผิดพลาดอะไรแล้วเรามีเหมือนเขาหรือเปล่าก็จะได้แก้ไขถูกต้อง”

“ประโยชน์ในฐานะผู้อ่านคือ ช่วยให้ฝึกวิเคราะห์ที่ได้ ถ้าเพื่อนมีข้อบกพร่องนอกจากเราจะช่วยแก้ไขเขาได้แล้ว ยังสามารถเอาข้อบกพร่องนั้นมาปรับปรุงในงานของเราได้”

จากข้อมูลต่างๆ ที่ได้นำเสนอมาทั้งหมดนี้เป็นการยืนยันได้ว่าการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียนภาษา

อังกฤษของเขาได้ในระดับหนึ่ง อีกทั้งทำให้นักเรียนตระหนักถึงประโยชน์ของกิจกรรมดังกล่าวทั้งในฐานะผู้อ่านและผู้เขียนจากการที่ได้เป็นผู้ให้และรับข้อมูลย้อนกลับต่องานเขียน และการได้มีโอกาสในการปรับแก้งานเขียนมากขึ้น รวมทั้งกิจกรรมดังกล่าวยังส่งเสริมให้นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน และได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนได้เป็นอย่างดีด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกหัวข้อเรื่องที่จะเขียนเรียงความด้วยตนเอง เพื่อให้นักเรียนสามารถที่จะคิดรวบรวมข้อมูลในการเขียนได้มากขึ้น
2. ครูผู้สอนควรจัดเวลาในการพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับงานเขียนร่วมกับกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนด้วยเพื่อให้นักเรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับที่หลากหลายและถูกต้องมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความถูกต้องของภาษา
3. ควรทำการวิจัยว่าหลังจากนักเรียนได้ทำกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนเป็นเวลาพอสมควรแล้วเขาสามารถที่จะปรับแก้งานเขียนได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องรับข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนหรือครูได้หรือไม่
4. ควรทำการวิจัยว่าขณะของกลุ่มนักเรียนในการทำกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพของงานเขียนอย่างไร
5. ควรทำการวิจัยว่าระดับความสามารถทางภาษาของนักเรียนมีผลต่อการใช้ประโยชน์จากข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อนอย่างไร
6. ควรทำการวิจัยว่านักเรียนมีพัฒนาการในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษหรือไม่อย่างไร ถ้ารูปแบบการเขียนแต่ละเรื่องแตกต่างกัน